

med Rusland og Ukraine? Det var jo det, de ønskede. Det er svært at indbyde dem til at blive medlemmer af EU, når de ikke selv ønsker det. Det vil jeg gerne have en lidt nærmere belysning af, og jeg skal fortsætte med at spørge: Der er mere i Europa end Rusland og Ukraine. Skal Serbien også indbydes, og hvad med de andre europæiske lande?

Så vil jeg henlede hr. Keld Albrechtsens opmærksomhed på, at jeg faktisk stillede et spørgsmål nummer to: Sæt det nu alligevel lykkes os at få forhandlet et medlemskab med en række lande i Central- og Østeuropa og vi her om nogle få år i Folketinget skal ratificere optagelsen. Vil Enhedslisten så stemme for eller imod, selv om Rusland ikke er blandt de pågældende lande?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige, at hvis alle de 10 ansøgerlande kunne blive optaget, ville det naturligvis gøre et stærkt indtryk på mig og fuldstændig ændre forudsætningerne for Enhedslistens argumentation, ingen tvivl om det. Men det projekt har de store lande jo nedlagt veto imod, og det er den diskussion, vi er inde i, for de store lande ønsker et andet projekt. De ønsker deres unionsprojekt, og derfor befinder den danske regering sig i fantasiens rige og ikke i virkeligheden og inden for de muligheder, den rummer. Det er årsagen til, at Enhedslisten arbejder på at finde en anden vej frem for et europæisk samarbejde.

Så vil jeg sige til hr. Ove Fich, at hr. Ove Fich kender godt svaret, men jeg skal gentage det: Hvis det ved folkeafstemning i et østeuropæisk land besluttes, at man gerne vil være med i EU, og hvis der ikke i forbindelse med en optagelsestraktat foretages institutionelle ændringer af f.eks. stemmevægtene, vil Enhedslisten tage dette til efterretning og stemme for en ratifikation.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er meget glad for den indrømmelse, der kom her fra Enhedslisten. Hvis alle 10 lande kunne komme med, og hvis der var et reelt perspektiv for dem, ville sagen altså stille sig helt anderledes for Enhedslisten.

Jeg er også helt med på, at man kan opstille forskellige modeller for, hvordan det europæiske samarbejde kan skrues sammen. Men ville

der ikke være mere perspektiv for venstrefløjens i at tage udgangspunkt i det konkrete i stedet for at gå ind i sådanne mere eller mindre luftige modeller? Burde man ikke tage udgangspunkt i, at EU er her, og at de nye lande vil med i EU, og ud fra de præmisser slås for, at udvidelsen bliver så stor som mulig med henblik på at skabe en ny sikkerhedspolitik, og fordi det i virkeligheden er den bedste bremseklods for den union, både vi og Enhedslisten er imod?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at for det første kan det jo ikke lade sig gøre at få optaget alle de 10 lande, og for det andet kan det jo være, at nogle af dem rent faktisk ikke ønsker det, men vil følge Enhedslistens opfordring til at stemme imod medlemskab af EU, fordi det ikke er til gavn for deres befolkninger, ligesom det heller ikke er til gavn for den danske befolkning, at vi er medlem af EU.

Det kan jo være, at Danmark i løbet af få år forlader EU sammen med eventuelt Sverige og England netop som følge af den unionsudvikling, der er i gang under Frankrigs og Tysklands ledelse. Derfor er der mange andre muligheder, som jeg tror er mere realistiske, og en af de muligheder bygger på, at netop de nordeuropæiske lande, bl.a. med udgangspunkt i et dansk nej til Amsterdamtraktaten, kan påbegynde processen for udmeldelse af EU, så vi bliver helt frigjort fra Unionen og sammen med en lang række lande kan begynde at opbygge det alternativ, jeg har skitseret i vores forslag til vedtagelse.

Peter Duetoft (CD):

Jeg bliver altid så opstemt, når jeg hører hr. Keld Albrechtsen. For det første var det jo dejligt at få klart at vide, at man siger nej til Amsterdam for at kunne påbegynde udmeldelsesprocessen fra dansk side. Jeg tror, det vil undre nogen nogle steder, at det er det, et nej skal spændes for, men det er godt, at det bliver sagt.

For det andet bliver jeg altid så optimistisk, når jeg suger alle de negative scenarier om katastrofer, og hvad ved jeg, til mig. Jeg tænker ved mig selv, at stort set hver eneste gang, hr. Keld Albrechtsen siger, at Europa er ved at udvikle sig til en katastrofe, går udviklingen i den retning, jeg gerne vil have. Alt det med tættere samarbejde og stærkere bindinger til